

Ritual of the Word: Rising up

[1. Hymn]

Serpent Sea (22.6° N, 67.7° E, 150)
Southern Sea (38.9° S, 93.0° E)
Sea of Knowledge (10.0° S, 23.1° W, 376)
Sea of Crises (17.0° N, 59.1° E, 418)
Sea of Fecundity (7.8° S, 51.3° E, 909)
Sea of Cold (56.0° N, 1.4° E, 1596)
Sea of Moisture (24.4° S, 38.6° W, 389)
Sea of Showers (32.8° N, 15.6° W, 1123)
Sea of Cleverness (33.7° S, 163.5° E, 318)
Sea of Islands (7.5° N, 30.9° W, 513)
Sea of the Edge (13.3° N, 86.1° E, 420)
Sea of Moscow (27.3° N, 147.9° E, 277)
Sea of Nectar (15.2° S, 35.5° E, 333)
Sea of Clouds (21.3° S, 16.6° W, 715)
Sea of Serenity (28.0° N, 17.5° E, 707)
Foaming Sea (1.1° N, 65.1° E, 139)
Sea of Tranquility (8.5° N, 31.4° E, 873)
Sea of Waves (6.8° N, 68.4° E, 243)
Sea of Vapors (13.3° N, 3.6° E, 245)
Ocean of Storms (18.4° N, 57.4° W, 2568)

[2. We Ask Forgiveness]

We see our bodies on the ground, we say to ourselves 'oh no, we're dead'. We have the perception of accelerating, being drawn up ... We are going elsewhere, floating towards a dark, but not frightening, curtain-like area ... we feel total peace. We roam beneath the murky skies, apathetic and contented. Then, as we are saying to ourselves, 'This is the most glorious feeling we have ever had' -- SLAM! we are back.

[3. Glory]

(whisper)

A boneless mass of soft tissue has no fixed shape. The megapixel screen of the body turns white after being caressed for a long time. It is not a thing controlled by thinking, it is itself a thinking thing.¹

¹ Adapted from Amia Srinivasan, 'The Sucker, the Sucker!'

*

All limbs to intertwine with!! How do you like it this way? Ah, look! The inside has swollen, moistened by the warm waters of lust. 'Nura nura doku doku doku...'
Yes, it tingles now; soon there will be no sensation at all left... How are you able? Ah! Yes ... it's ... there! Ooooooh! Boundaries and borders gone! I've vanished....!!!!!!

*

second voice:

Your sucking at the mouth of my womb makes me gasp for breath! Aah! yes... it's...there!!!
With the sucker, the sucker!! Inside, squiggle, squiggle, ooh! Ooh, good, ooh good! There, there! Theeeeere! Good! Whew! Aah! Good,

good, aaaaaaaaaah! Not yet! Ooh! Whew! How are you able...!? Ooh! 'yoyoyoooh, saa... hicha hicha gucha gucha, yuchyuu chyuu guzu guzu suu suuu...'²

*

If terror were the object of ... creation, nothing could be imagined more perfect.³

[3. Let Us]

You can see them. You can't see them very well, you can see the shape of them, because of the glass and the water, the vision is all blurred. So, when you're in the tank you can hear the music playing and you can sort of gauge where the audience are and everything, but you can't make up individual faces.

(The uncertainty and unsafety of the womb, offering a precarious, faulty position, then being subjected to a

² Translated from text in Katsushika Hokusai, *Tako to ama (The Dream of the Fisherman's Wife)*, 1814, woodblock print on paper.

³ Victor Hugo, *The Toilers of the Sea*, 1866, quoted in Amia Srinivasan, 'The Sucker, the sucker!'

violent expulsion without any holding space. Only a rigid box could offer a sense of survival.)⁴

When you're in the tank... it's partly a relief to get into the tank, you know, the whole day is built around getting into the tank, so... Because you're hanging upside down and your ankles are secured in a metal lid, so partly the first thing is the relief. But the first thing that you can sense is you hear the padlocks going on. You can hear them. And suddenly you're locked in this tank of water.

But it's... it's your own World, you know, before, *The Event*, you will be doing breath and short breath-holds, maybe a couple of minutes to warm up. You will be doing a little bit of meditation, a bit of stretching, so you'll be quite calm, and actually getting in that tank is almost... there's a sense of calmness. It's like your own world, you are now... in There.. you are happy... you think you're mad [laughing] but it's very much that - you're isolated from

⁴ Estela Welldon, 'Dancing with Death', *British Journal of Psychotherapy*, 2009, 25 (2), p.158.

everybody else and nobody is going to come in and ... obviously you can't stay there forever 'cause you need to come up for a breath.

(The box actually re-presented them with their need to capture, catch hold of life and their virtual 'resurrection' even before their life started as such.)⁵

The water is cold, it's very very cold. It's very much about turning your mind off, you're switching everything off. You don't want other thoughts to come into play, you do it by breath.

⁶

Ritual of the Word: Falling down

[4. Old Reading]

Song of Emergence

In the beginning was the word and the word was a virus.⁷

⁵ Estela Welldon, 'Dancing with Death', p.159.

⁶ Adapted from a conversation with escape artist Dave Diamond, 3 August 2021.

⁷ Adapted from William S Burroughs, *The Ticket That*

Sexless animals emerged spontaneously,
 Fireflies born from mixtures of warm earth
 and morning dew,
 Eels emerge from mud and rainwater,
(the sun warming the Nile.)
 Cicadas hatched from the spit of cuckoos,
 Hornets generated in the carcass of a horse.
 Tigers conceived by the wind,
 Flies produced by a wildfire,
 Bees springing from the blood of the slain
 animal.
 Snakes came from the marrow of the human
 spine,
 Little fish spawn from the sea foam.⁸

[5. Reveal]

Hymn of meteorites

Life-bearing thunderstones fall into
 luminescent cosmic gene pools

Exploded, Paris: Olympia Press, 1962.

⁸ Based loosely on Dr. Eugene S. McCartney, 'Spontaneous Generation and Kindred Notions in Antiquity', *Transactions of the American Philological Association*, vol.51, 1920, pp.101-115.

radioactive heat inside icy bodies sweating
 interstellar organics.

Not a dirty snowball but jets of organic
 molecules.

Something good is going to happen,

Something bad is going to happen,

Something is going to happen.

Interplanetary matter falls in radiant clouds of
 debris.

In the causal shock of a comet, all things
 should be destroyed.⁹

The rim of the world

Glows in the twilight.

Along it

A ship glides slowly.¹⁰

The virus wants us to be together, it wants us
 close, holding hands, whispering secrets,
 floating in a galaxy of spit particles. Our bodies

⁹ Edmond Halley, 'Some Considerations about the Cause of the Universal Deluge, Laid before the Royal Society, on the 12th of December 1694', *Philosophical Transactions (1683-1775)*, vol. 33, The Royal Society, 1724, pp. 118-23.

¹⁰ Chandra Wickramasinghe 'Evening' in *Glimpses of Life, Time and Space*, Calcutta: Writers Workshop Publication, 1994, p.63.

transformed forever, our minds open and close
 like catfish mouths out of water. The virus that
 fell from the heavens was baptised in the ocean
 into a source of creation; a squad of squid die
 as octopus larvae are hatching.

The evening is silent:

Even the flowers fall noiselessly.¹¹

[6. New Reading]

Your skin is blushing and flushing and clouds
 pass and I flap my lips and only the universe is
 receiving. A certain kind of will is achieved by
 some other part of the body. Intelligence is not
 inside our heads, intelligence is in the world. It
 occurs and appears in our encounters.

Things have worlds

Animals have worlds

Plants have worlds

Silicone has worlds

Everything is worlding all the time.

We just forgot about it for a few hundred years.

¹¹ Ibid.

We all yearn for worlds again,
Star gazing, deep diving
There are many doors into the many worlds.

Everything is intelligent
Everything is alive
Everything is vibrating
Thank you for paying attention.
(to these worlds that have been sitting there all
along)
but now what?
Will you just get high and get back to the cave?

¹²

[7. Dogma]

The sea is full of viruses from out of space. The
entire galaxy – perhaps the entire Universe –
is one single connected biosphere.¹³
There are lions and monkeys in the house.
Burnt-rubber smell,
Tight lungs humming whale songs.

¹² Adapted from a conversation with writer and artist
James Bridle, 30 April 2020.

¹³ Astrobiologist Chandra Wickramasinghe, in
conversation, 7 May 2021.

(Small death
Near death
Does death look like a screen saver.)

[8. Commentary]

Consciousness is what we connect to, and our
connection to it is imperfect which gives us the
illusion of individuality. We are not individuals
in any meaningful sense, but we are these kind
of agglomerations of creatures.¹⁴

So insofar as we're conscious - and we're not
totally sure we are because we still don't know
what it really means - then we're pretty
convinced a lot of others are conscious as well.
There might be such a thing as, *a little bit
conscious* and then we need to start thinking
about what that might be.¹⁵

When you're ready to go into the water, you
would have taken your last breath, and you

¹⁴ Adapted from a conversation with James Bridle.

¹⁵ Adapted from a conversation with philosopher Amia
Srinivasan, 18 February 2020.

would signal to your rigger to say 'Drop me in
now'. I wanna go in Now, it is time. The water
builds much more in terms of tension. We
quite like... playing with fear. You know, the
fear of the audience, our fear.¹⁶

[9. The Creed]

Song of Spillover

Interplanetary dust
falls silently into the ocean
Viral fog seeps into soft animals
Little suns swim towards a globe.

Interspecies transmitting
Exhibit rapid evolution
proofreading enzymes
increase the fidelity of viral replication.
Limbs are eaten
mutations spill over.
Carcasses rise to the surface
emerging on the sandy soil.

¹⁶ Adapted from a conversation with Dave Diamond.

Ritual of the Body: Rising Up

[10. We Believe]

Song of The Event

How do I maintain authority over my security
force after

How do I maintain authority over my security
force after

How do I maintain authority over my security
force after

How do I maintain authority over my security
force after¹⁷

[11. Hymn]

Lake of Happiness (19.0° N, 5.0° E, 90)

Lake of Joy (16.2° N, 12.6° E, 113)

Lake of Winter (15.0° N, 14.0° E, 50)

Lake of Softness (14.0° N, 12.0° E, 80)

Lake of Luxury (19.0° N 176.0° E, 50)

Lake of Death (45.0° N, 27.2° E, 151)

¹⁷ Douglas Rushkoff, 'Survival of the Richest', published on Medium.com, 5 July 2018.

Lake of Forgetfulness (21.0° S, 168.0° W, 50)

Lake of Hatred (19.0° N, 7.0° E, 70)

Lake of Perseverance (8.0° N, 62.0° E, 70)

Lake of Solitude (27.8° S, 104.3° E, 139)

Lake of Dreams (38.0° N, 29.2° E, 384)

Lake of Hope (43.0° N, 65.0° E, 80)

Lake of Time (45.9° N, 58.4° E, 117)

Lake of Fear (38.8° S, 27.3° W, 117)

Lake of Spring (16.5° S, 86.1° W)

Lake of Summer (15.0° S, 69.0° W, 90)

Lake of Autumn (9.9° S, 83.9° W, 183)

Lake of Goodness (23.2° N, 43.7° E, 92)

Lake of Sorrow (17.1° N, 9.0° E, 110)

Lake of Excellence (35.4° S, 44.0° W, 184)

[12. The Body]

The body is a violation of boundaries and
borders. Because it's neither solid nor liquid.

The boundary between the body and outside is
weird because it's covered in slime...¹⁸

Producing signs without meaning, words with
no sense, in its own purely private language.¹⁹

¹⁸ Adapted from a conversation with Amia Srinivasan.

¹⁹ Ludwig Wittgenstein, quoted in Amia Srinivasan, 'The

In its most primitive form, the parts of the
personality are felt to have no binding force
amongst themselves and must therefore be
held together in a way that is experienced by
them passively, by the skin functioning as a
boundary.²⁰ The borders that are fought over
on are arbitrary lines: from space, it is clear
that there is much more that unites than
divides us.²¹

Nail biting

Hair chewing

Skin scratching

Compulsive thinking

inner lip

inner cheek

inner hairball

Song of Colours, A Dance with Death

Sucker, the Sucker!'.
²⁰ Esther Bick, 'The experience of the skin in early object
relations', *The International Journal of Psycho-Analysis*;
London, vol. 49, Jan 1, 1968, p.484.

²¹ Richard Branson, Virgin Galactic promotional video.

Iridescent violet with a sheen of metallic pink highlights. Prism moonflower stained by silver and copper marks surrounding a matte black orchid blot. A radiant white colour-wash scattered with black and violet pinspots, gathering into an earth yellow blush.

Transforming into

Gold flecks spattered on a zinc white expanse, covering faint blots of radiant rose pink. Galaxian starburst laser beams, a pool of shimmering cadmium lemon, silver outlines, metallic teal blotches. (*Endorphins.*)

Entangled with

A luminous red deep colour field, electro swarm crimson splashes, circled by violet veins that emerge from a radiant white soft centre. Shutter chase, blade motion iris, freckled with translucent yellow and scarlet shades.

(*Dopamine, Oxytocin, Serotonin, Noradrenalin.*)

Implanting

Ethereal soft-edged light yellow cloud with a flesh tint. Circular spotlights, soft focus. Brown ochre rings surrounding faint pink blots and smoky turquoise pools with tiny bursts of red.

(*Norepinephrine, acetylcholine.*)

Cannibalising

Blue grey surface with a shaded sepia pixelation, condensed peach streaks edged by thin purple rings. Covered by tiny white blinder spots. *Red mist (cortisol, testosterone)*

Circling around

Strobing white neon speckles on a scarlet rash melting into a yellow lagoon. Haze travelling through a narrow beam. Red pigment pinspots dance across the surface, clearing towards a pearlescent white pool edged with turquoise blots. (*burst of electricity, blood goes to the head.*)

[13. The Gift]

Next, Release from mother.²²

The colours outside the window change from blue to indigo to midnight black.

Fellow travellers, for your once-in-a-lifetime journey, you will travel past the boundaries.

Transcend the sense of separation, go outside of yourself, experience weightlessness.

²² Richard Branson, Virgin Galactic promotional video.

Hopes, dreams, steel, engines,

5,4,3,2,1 fire, fire.

If we keep expanding, up is the only way to go.

Enter Dragon to escape our eventual extinction.

Falcon Heavy will remove us from some doomsday Event.²³

We float up to Maui on its best day. No rain, no earthquakes.²⁴

On Mars we will dig out a Sea of solution.

An oasis against the backdrop of infinity.²⁵

I went into the wilderness and I rained.²⁶

[14. Preface]

Rapid heart beat

Rapid breathing

Pale skin

Flushed skin

Dilated pupils

Cold palms

²³ Adapted from SpaceX promotional material.

²⁴ From Jeff Bezos' presentation of Blue Origin.

²⁵ Assembled from the promotional material of Space X, Blue Origin and Virgin Galactic, September 2021.

²⁶ Linda Leigh in *Spaceship Earth*, dir. by Matt Wolf, 2020.

Trembling.

You dance in your own room. There's no mirror and you've never seen yourself dance, so you have no visual representation of your dancing and yet you are just dancing. In a sense it's expressive, but it's not representational. Not only because most dance is not representational in the sense that it's non-figurative, but it's not representational in the sense that you're not required to imagine an Other... You don't have to have a sense of yourself, to have a representation of yourself to do this expressive thing.²⁷

Just below the surface of your skin lie many thousands of colour-changing cells. These form a system that allows you to change your colour across space and time into complex colourful displays. Yet you are believed to be colourblind.

You dance in the middle of a rave. You sweat with thousands of others in a badly-lit space. A loud beat synchronises your body with that of

²⁷ Adapted from a conversation with Amia Srinivasan.

the others and you know they are there but you don't see them. There's no meaning, there's no figure.

[15. The Non-Forgetting]

Looking down we see a pink sifting cloud moving over the ground, and in the air, like the first snow in a blizzard that comes from nowhere, and we know the dusts are coming, up from above. And then it darkens and we are in a storm, the rain so thick it seems like we are flying through a waterfall, and then we are out and there, ahead, all we can see, as wide as all the world, great, high, and unbelievably white in the sun.²⁸

Song of Dissociation (Compulsion of destiny constellation.)²⁹

²⁸ An adaptation of the near death scene in Ernest Hemingway, 'The Snows of Kilimanjaro' in *The Snows of Kilimanjaro, and Other Stories*, New York: Charles Scribner's, 1970.

²⁹ Inspired by the writing of Estela Welldon and R. D. Laing.

(This is not happening.)
Rubber gear all over the body
Aiming to an almost total sensory deprivation.
Uncertain of our own survival
we come.
Dancing with the end,
The stars are in our brains.
Time and space feel realer than real.
Step onto the multi axis trainer
to avoid the black hole.

(the First Other was in control,
Now reverse this situation.)
Unbearable cloud, comes and goes,
Unable to stop submerging my head under
Again
Again
Again
The water is burning.
Feels both alien and strangely familiar,
We will master the sensation of loss.
In the early death throes of a massive star
Disconnected from the world around,
We feel no physical pain.
Stop time by reiterating this atemporal
present,

Floating above, again, again, again
Don't remember how we got here.

Everything seems foggy
I am space-dust again,
Boundaries and borders are gone.
I've vanished!³⁰

[16. Consecration]

Song of Concentration

Hopes, dreams, steel, engines, 5,4,3,2,1 fire,
fire.

Hopes, dreams, steel, engines, 5,4,3,2,1 fire,
fire.

Hopes, dreams, steel, engines, 5,4,3,2,1 fire,
fire.

Hopes, dreams, steel, engines, 5,4,3,2,1 fire,
fire.

The dance eventually became nearly
automatic, as if we were simply breathing.

³⁰ Translated from text in Hokusai, *Tako to ama (The Dream of the Fisherman's Wife)*, 1814.

Movements become second nature,
All of us mothers, clinging to the hardened lava
from an undersea volcano.
Repeating the movements over and over again
to create a shortcut in the brain.
Thinking and doing become one.

Ritual of the Body: Falling down

[17. Prayers]

Rope, hands, bags, cling-film, water
Rope, hands, bags, cling-film, water
Rope, hands, bags, cling-film, water
Rope, hands, bags, cling-film, water

boum boum
thump thump
lub-DUP
- whoosh -
pēng pēng

[18. Affirmation]

The way we think about really loving someone

is recognising their total otherness to you.
Really seeing them not as... A thing. But really
seeing them as of themselves, the centre of a
world, the centre of consciousness. But the
moment you recognise something else as the
centre of consciousness, it's totally unbearable.
(*My love is floating on the sea, being eaten
somewhere.*)³¹

[19. Our Father]

Getting to a place of maybe like an inchoate
buzz, something like white noise... Just static.
But now imagine what comes. Keep on going
down and now flip to darkness. And I don't
mean darkness in the sense of lights off in a
room, but Nothingness. Isn't there still a
moment where we have to switch from nothing
to something? And then how does that
happen? What's that? That itself is like a
miracle.³²

[20. Reenactment]

³¹ Adapted from a conversation with Amia Srinivasan.

³² Ibid.

Song of self eating (rebirth)

The Other embodies yourSelf,
you want them to attack your body in various
ways.

You passively submit to the strangulation,
and hurt them in daydreams, dreams and
fantasies.³³

*(As the atoms heat up they begin to
vibrate,
the air warms, canopies dry,
consuming everything in the flames.)*

Reproducing through a death instinct,
The circular motion starts up once more.
Eat myself in defence of your closeness,
forever bound to my body to the exclusion of
all Others.

*(A rush of weightlessness, a
warm and frictionless float
embraced by an invisible cocoon.
All muscles become loose,
disconnected from the ground,
swimming in a drifting, dream-like*

³³ Adapted from a conversation with Estela Welldon, 3 July 2021.

state.)

Stage a self-portrait as a dead person.
The great rebirthing event on the dancefloor.
I struggled like mad in front of a mirror
And fell on the floor in relief.³⁴

Second voice:

*breathe in the upper chest
breathe out
release the smothering
breathe out
release the amnesia
return brighter
return radiant
return glistening
from atmosphere into liquid.*³⁵

[21. Closing]

The idea is humanity goes wrong when it starts
speaking to an audience. When what we should

³⁴ Cut up and adapted from the writing of Estela Welldon, R. D. Laing and Lisa Downing.

³⁵ An adaptation of psychotherapist Elizabeth Fehr's rebirthing workshop script.

do is return to more primitive modes where
we're expressing together, but not for each
other.³⁶ The disillusion of the self in the group
and the feeling of all doing the same thing. The
disillusion of the self in the group and the
feeling of all doing the same thing. The
disillusion of the self in the group and the
feeling of all doing the same thing.

Perform the escape for an audience of one
person, have an assistant stand by with an axe
ready to break the glass.³⁷

Look down, there are no sides, no borders, no
boundaries.

Song of the Surface

The skin is finished entirely with a mirror-like
material
that reflects the surrounding environment,
constantly changing colour and appearance
as it travels from sea to sky to space.³⁸

³⁶ Amia Srinivasan in conversation, 18 February 2020.

³⁷ Adapted from a conversation with Dave Diamond, 3 August 2021.

³⁸ Adapted from Virgin Galactic promotional material.

Soft, light, porous pink sponge
smooth, shining, and highly elastic

Red pools

UV light

starfish hide in the tentacles
gently swaying in the breeze.

Powder white sand

Neon lights refracting in the water

Pink dunes surround a ruby red crater
a silver lake reflects a moon as big as the sky.

Impossible cosmic rays are shooting from
under the ice

The earth is covered with diamonds,
the banks of the river are covered with pearls.

Climbing up mirror mountain

We see The stars of heaven fall to the earth
and the sky recedes like a scroll being rolled
up.³⁹

[22. Blessing]

³⁹ Book of Revelation, 6:14.

Exterminate all rational thought.⁴⁰

Embrace a life of unboundaried potential.⁴¹

[23. Hymn]

Marsh of Epidemics (32.0° S, 28.2° W, 286)

Marsh of Decay (26.5° N, 0.4° E, 161)

Marsh of Sleep (14.1° N, 45.0° E, 143)

Seething Bay (10.9° N, 8.8° W, 290)

Bay of Love (18.1° N, 39.1° E, 130)

Bay of Roughness (3.8° S, 27.4° E, 206)

Bay of Harmony (10.8° N, 43.2° E, 142)

Bay of Trust (18.0° N, 2.0° E, 70)

Bay of Honour (11.7° N, 18.1° E, 109)

Bay of Rainbows (44.1° N, 31.5° W, 236)

Lunik Bay (31.8° N, 1.4° W, 126)

Bay of the centre (2.4° N, 1.7° E, 335)

Bay of Dew (54.0° N, 56.6° W, 202)

Bay of Success (0.9° N, 59.0° E)

⁴⁰ William Burroughs, *The Naked Lunch*, Paris: Olympia Press, 1959.

⁴¹ Amia Srinivasan, 'The Sucker, the sucker'.

Heavens

พิธีกรรมแห่งถ้อยคำ: ผุดขึ้น

[1. เพลงสรรเสริญ]

ทะเลอสรพิษ (22.6° N, 67.7° E, 150)

ทะเลใต้ (38.9° S, 93.0° E)

ทะเลแห่งความรู้ (10.0° S, 23.1° W, 376)

ทะเลแห่งวิฤติ (17.0° N, 59.1° E, 418)

ทะเลแห่งความอุดมสมบูรณ์ (7.8° S, 51.3° E, 909)

ทะเลแห่งความเยียบเย็น (56.0° N, 1.4° E, 1596)

ทะเลแห่งความชุ่มชื้น (24.4° S, 38.6° W, 389)

ทะเลแห่งสายฝน (32.8° N, 15.6° W, 1123)

ทะเลแห่งปฏิภาณ (33.7° S, 163.5° E, 318)

ทะเลแห่งเกาะแก่ง (7.5° N, 30.9° W, 513)

ทะเลแห่งชายขอบ (13.3° N, 86.1° E, 420)

ทะเลแห่งมอสโก (27.3° N, 147.9° E, 277)

ทะเลแห่งน้ำอมฤต (15.2° S, 35.5° E, 333)

ทะเลแห่งมวลเมฆ (21.3° S, 16.6° W, 715)

ทะเลแห่งความสงบ (28.0° N, 17.5° E, 707)

ทะเลฟองคลื่น (1.1° N, 65.1° E, 139)

ทะเลแห่งความสงบ (8.5° N, 31.4° E, 873)

ทะเลแห่งเกลียวคลื่น (6.8° N, 68.4° E, 243)

ทะเลแห่งละอองไอ (13.3° N, 3.6° E, 245)

มหาสมุทรแห่งพายุ (18.4° N, 57.4° W, 2568)

[2. เราถอนขาการอภัย]

เราเห็นร่างของเราบนพื้น เราเอ่ยกับตัวเองว่า

“โอ ไม่นะ เราตายแล้ว” เราารู้สึกว่า

กำลังเคลื่อนที่เร็วขึ้น ว่าถูกดูดขึ้นสูง...

เรากำลังไปสู่ที่แห่งอื่น ลอยขึ้นสู่สถานที่
อันคล้ายผืนม่านดำทะมึน ทว่าไม่ได้น่ากลัว...

เรารู้สึกสงบเป็นที่สุด เราเตร็ดเตร่อยู่
ใต้ผืนฟ้าหมุกขมัว ไม่ทุกซักร้อน ฟังพอใจ แต่แล้ว
เมื่อเราเอ่ยกับตัวเองว่า “ไม่เคยรู้สึกสุดยอด
ขนาดนี้มาก่อนเลย” – ปล่อยให้!

เราก็กลับคืนมา

[3. รุ่งโรจน์]

(เสียงกระซิบ)

กลุ่มก้อนเนื้อเยื่ออ่อนไร้กระดูกปราศจากรูปทรงแน่ชัด
พิกลเหล่านี้น้ำของหน้าจอแห่งกายมนุษย์เปลี่ยนเป็นสีขาว
หลังถูกลูบไล้อยู่เนิ่นนาน
หาใช้สิ่งที่ควบคุมด้วยความคิด
หากแต่เป็นสิ่งที่รู้คิดด้วยตนเอง!

*

รยางค์ทั้งหลายให้กอดก่าย!!

ขอบแบบนี้ใหม่

อา ดูสิ! ภายในบวมเป่ง

ขึ้นและด้วยของเหลวอุ่นร้อนแห่งกามตัณหา

‘แฉะ แฉะ พลั๊ก พลั๊ก พลั๊ก...’

อา เริ่มเสียวชานแล้ว

อีกประเดี๋ยวจะไร้ซึ่งความรู้สึกใดๆ...

1 ตัดแปลงจาก ‘The Sucker, the Sucker!’ โดยอาเมียว ครีนิวสันต์ ตีพิมพ์ใน
London Review of Books, Vol. 39 No. 17 ฉบับวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2560

ทำยังไงถึงได้ อา นั่นละ... มัน... ตรงนั้น!

อือออออ!

ไม่เหลือเส้นแบ่งและขอบเขต ตัวฉันเลื่อนหาย...!!!!!!

*

เสียงที่สอง

แรงตอดที่ปากทางสู่มดลูก

ทำให้ฉันสะท้านเสือก

อา นั่นละ... มัน... ตรงนั้น

ดูตลิต ตอตลิต!!

อือ ตีจ้ง

ภายใน ดูกดิก ยุกยิก อือ!

อือ ตีจ้ง!

ตรงนั้น ตรงนั้น!

ตีจ้ง! อือ! อ้า!

ยังไม่ถึง! อือ! อือ!

ตีจ้ง ตีจ้ง อ้าาาาาา!

ทำยังไงถึงได้...!?

‘ครวญครางกระเส้า... ชุ่มโซกเจิ้งนอง จูบดูดตอดตึง
เซื่องซ่าอ้อยอิ่ง ชืด อือออ....’²

เซือก มือ กระเป่า แผ่นพลาสติกยึด น้ำ

เซือก มือ กระเป่า แผ่นพลาสติกยึด น้ำ

เซือก มือ กระเป่า แผ่นพลาสติกยึด น้ำ

เซือก มือ กระเป่า แผ่นพลาสติกยึด น้ำ

*

2 แปลจากข้อความใน *Tako to ama (The Dream of the Fisherman's Wife)* โดย
ตัดสิทธิ์ โสกุไซ พ.ศ. 2357, ภาพพิมพ์แกะไม้บนกระดาษ

หากความพรั่งพร้อมคือสิ่งที่ ... ถูกสร้างขึ้น
ก็หาสิ่งใดที่รังสรรค์ขึ้นมาได้สมบูรณ์พร้อมไปกว่านี้³

[3. ร่วมวง]

คุณมองเห็นพวกเขา คุณมองเห็นพวกเขาไม่ชัด
คุณมองเห็นเค้าร่างของพวกเขา
บานกระจกและน้ำทำให้ภาพ
พราวมัว ดังนั้น เมื่ออยู่ในตู้กระจก คุณจึงได้ยิน
เสียงดนตรีและคุณก็มองเห็นคร่าวๆ
ว่าผู้ชมและทุกสิ่งอยู่ที่ใด
แต่แยกแยะใบหน้าของแต่ละคนไม่ออก

*(ความไม่แน่นอนและไม่ปลอดภัย
ของมดลูก คือสภาวะอันหมิ่นเหม่
และไม่สมบูรณ์ ตามติดด้วยการถูกผลักไส
อย่างรุนแรงโดยไร้พื้นที่รองรับ
มีเพียงกล่องแข็งมั่นคงเท่านั้น
ที่ให้ความรู้สึกว่าจะมีชีวิตรอด)⁴*

ยามที่อยู่ในตู้กระจก...ก็โล่งอกอยู่เหมือนกัน
ที่ได้ลงไปอยู่ในตู้กระจก เพราะวันทั้งวัน
ถูกป้อนเพื่อให้ลงไปอยู่ในตู้กระจก
เราลงไปห้อยกลับหัวอยู่อย่างนั้น ข้อเท้า
ถูกผูกไว้กับฝาโลหะ ดังนั้นสิ่งแรกๆ ที่เกิดขึ้น
จึงเป็นความโล่งอกอยู่เหมือนกัน แต่สิ่งแรกที่
ประสาทสัมผัสรับรู้ คือเสียงแม่กูดแจเคล็อนเข้าที่
คุณได้ยินเสียงนั้น และทันใดนั้น

3 *The Toilers of the Sea* โดย วิกเตอร์ อูโก พ.ศ. 2409 อ้างถึงใน
‘The Sucker, the sucker!’ โดยอาเมย์ ครีนิวสันต์
4 ‘Dancing with Death’ โดย เอสเตลา เวลดอน ตีพิมพ์ใน *British Journal
of Psychotherapy*, 2552, 25 (2), หน้า 158.

ก็ถูกขังไว้ในตู้กระจกบรรจุน้ำใบนี้
แต่มัน... มันก็เป็นโลกส่วนตัวของคุณนะนะ
ก่อนจะถึงเวลา คุณจะสุดลมหายใจ
และกลืนลมหายใจสั้นๆ อาจจะสักสองสามนาที
เพื่ออุ่นเครื่อง คุณจะทำสมาธิสักนิด
ยึดเส้นยึดสายสักหน่อย ใจของคุณจึง
ค่อนข้างนิ่ง และอันที่จริงการลงไปอยู่ในตู้กระจก
ก็เกือบเรียกได้ว่า...มีความรู้สึกสงบบางอย่าง เหมือนมันเป็น
โลกส่วนตัวของคุณ ตอนนี้อยู่... อยู่ในนั้น ที่ตรงนั้น...
คุณมีความสุข...คุณคิดว่าตัวเองเป็นบ้าไปแล้ว [หัวเราะ]
แต่มันจริงนะ –คุณตัดขาดจากทุกคน จะไม่มีใคร
ตามเข้ามา...แต่ก็นั่นละ คุณอยู่ในนั้นไปตลอดกาลไม่ได้
เพราะต้องขึ้นมาสูดอากาศหายใจ

*(กล่องนั้นเป็นตัวแทนของพวกเขา
ของความปรารถนาที่จะฉวยเก็บ ที่จะไขว่คว้าหา
ชีวิต และภาพเสมือนของ ‘การฟื้นจากความตาย’
กระทั่งก่อนที่ชีวิตจะเริ่มขึ้นด้วยซ้ำ)⁵*

น้ำเย็น เย็นมากๆ
มันคือการปิดจิตเลิกรับรู้ ปิดหมดทุกอย่าง
ไม่ต้องการให้ความคิดอื่นใดมาวุ่นวาย
ใช้ลมหายใจเพียงอย่างเดียว⁶

พิธีกรรมแห่งถ้อยคำ: ร่วงหล่น

[4. บทอ่านเก่า]

บทเพลงแห่งการปรากฏ

5 ‘Dancing with Death’ โดยเอสเตลา เวลดอน หน้า 159.
6 ดัดแปลงจากบทสนทนาบท เดฟ ไดมอนด์ นักมายากลลบทันที,
วันที่ 3 สิงหาคม 2564.

ณ จุดเริ่มต้นมีถ้อยคำหนึ่ง และถ้อยคำนั้น
คือไวรัสร้าย⁷

สัตว์ไร้เพศปรากฏขึ้นเองโดยไร้ต้นสาย
หึ่งห้อยเกิดจากดินอุ่น
ผสมกับน้ำค้างยามเช้า
ปลาไหลหลุดจากโคลนและน้ำฝน
(ตะวันให้ไออุ่นแก่แม่น้ำไนล์)
จกจันฟักจากน้ำลายนกกาเหว่า
แดนกำเนิดจากซากม้า
เลือดปฏิสนธิจากสายลม
แมลงวันบังเกิดจากไฟป่า
ฝังอุบัติจากเลือดของสัตว์
ที่ถูกสังหาร
งูมาจากไขกระดูกในสันหลัง
ของมนุษย์
ปลาน้อยมีขึ้นจากฟองโพงแห่งท้องทะเล⁸

[5. เฝยตน]

เพลงสรรเสริญแห่งอุกกาบาต

หินสายฟ้าซึ่งนำพาชีวิตร่วงลงสู่
บ่อเรืองแสงแห่งหน่วยพันธุกรรมของจักรวาล
ความร้อนจากกัมมันตรังสีภายในวัตถุเยือกแข็ง
หยาดหยดเป็นสารอินทรีย์กลางหมู่ดาว
หาใช้ก้อนหิมะสกปรก หากแต่เป็นสายละออง
ของโมเลกุลสารอินทรีย์

7 ดัดแปลงจาก *The Ticket That Exploded* โดยวิลเลียม เอส เบอร์โรส, ปารีส:
โอลิมเปีย เพรส, 2505.
8 อ้างอิงโดยคร่าว จาก ‘Spontaneous Generation and Kindred Notions
in Antiquity’ โดยดร.ยูจีน เอส แมคคาร์ทนีตี ตีพิมพ์ใน
Transactions of the American Philological Association, เล่มที่ 51,
2463, หน้า.101-115.

เรื่องดีๆ กำลังจะเกิดขึ้น
เรื่องร้ายๆ กำลังจะเกิดขึ้น
เรื่องบางอย่างกำลังจะเกิดขึ้น

สสารที่ล่องลอยอยู่ระหว่างดาวเคราะห์
ร่วงหล่นเป็นม่านหมอกเรืองรอง
ของอณูดาวด้วยแรงปะทะที่เกิดจากดาวหาง
ทุกสิ่งน่าจะถูกทำลายสิ้น⁹

สุดขอบโลก
เรื่องรองในยามสนธยา
เรือลำหนึ่ง
เลาะล่องอย่างเชื่องช้า¹⁰

ไวรัสต้องการให้พวกเรารวมตัวกัน มันต้องการให้เรา
ใกล้ชิดกัน ให้จับมือ ให้กระซิบกระซาบความลับ
ล่องลอยอยู่ในดาราจักรแห่งละอองน้ำลาย ร่างกายของ
พวกเราเปลี่ยนไปตลอดกาล จิตรู้คิดของพวกเราเปิด
กว้างและปิดลงราวกับปากที่อ้าพะงาบของปลาตุ๊กยาม
พ่นน้ำ ไวรัสที่ร่วงหล่นจากปากฟ้าเข้าพิธีคลุมในห้วง
สมุทร ฟุ้งหมึกกล้วยตายในยามที่ตัวอ่อนหมึกสายฟักตัว

คำคืนเงียบงัน
กระหิ่งดอกไม้ยังร่วงหล่นโดยไร้เสียง¹¹

[6. บทอ่านใหม่]

9 'Some Considerations about the Cause of the Universal Deluge' นำ
เสนอโดย เอ็ดมอนด์ แฮลลีย์ ต่อราชสมาคมแห่งลอนดอน เมื่อวันที่ 12
ธันวาคม พ.ศ. 2507' ตีพิมพ์ใน *Philosophical Transactions* (2226-2318),
เล่ม 33, ราชสมาคมแห่งลอนดอน, 2267, หน้า 118-23.
10 จันทรา วิกฤตสิงห์ 'Evening' ใน *Glimpses of Life, Time and Space*,
กัลกัตตา: โรเตอร์ เวิร์กช็อป พับบลิชเคชั่น, 2537, หน้า 63.
11 เพิ่งอ้าง

ผิวกายของคุณแดงก่ำและร้อนผ่าว ก้อนเมฆ
ลอยผ่าน ฉันทชัยบริมฝีปาก ทว่ามีเพียงจักรวาล
ที่ได้รับสัมผัส เจตจำนงบางประการเป็นจริงได้
ด้วยส่วนอื่นของร่างกาย สติปัญญาไม่ได้อยู่ในหัวเรา
หากแต่อยู่ทั่วไปในโลก มันเกิดขึ้นและปรากฏโฉม
ยามพวกเราพานพบ

สิ่งต่างๆ มีโลก
สรรพสัตว์มีโลก
พืชพรรณมีโลก
ซิลิโคนมีโลก
ทุกสิ่งให้กำเนิดโลกไม่หยุดยั้ง
เราเพียงแต่หลงลืมไปสองสามร้อยปี
เราลึกลับหาโลกต่างๆ อีกครา
เฝ้ามองดารา ดำดิ่งสู่ห้วงลึก
ประตูหลายต่อหลายบานเปิดสู่โลกหลายต่อหลายใบ

ทุกสิ่งมีสติปัญญา
ทุกสิ่งมีชีวิต
ทุกสิ่งไหวสะเทือน
ขอบคุณที่ใส่ใจ
(ต่อโลกทั้งหลายที่อยู่ตรงนั้น
ตลอดมา)
แต่อะไรนะ
คุณแค่แหมมาเลยแล้วกลับไปอยู่ในถ้ำ¹²

[7. หลักความเชื่อ]

ทะเลอุดมไปด้วยไวรัสจากอวกาศ
ทั้งดาราจักร – หรืออาจจะทั้งจักรวาล –

12 ดัดแปลงจากบทสนทนากับนักเขียนและศิลปิน เจมส์ บริดเดล วันที่
30 เมษายน พ.ศ. 2563

คือชีวมณฑลที่เชื่อมต่อกันเป็นหนึ่งเดียว¹
ในบ้านมีลิงโตและลิง
กลืนยางไหม้
ปอดที่หดแน่นฮัมเสียงวาฬ

(ความตายน้อย
ความตายอันใกล้
ความตายดูคล้ายสกรีนเซฟเวอร์หรือไม่)

[8. ความเห็น]

พวกเราเชื่อมต่อกับสติสัมปชัญญะ
และความไม่สมบูรณ์ของการเชื่อมต่อนั้น
ก็ทำให้เกิดภาพลวงตาว่าเราเป็นปัจเจกบุคคล เราไม่ใช่
ปัจเจกในนิยามใดๆ ที่มีความหมาย หากแต่เป็นกลุ่มก้อน
ของสิ่งมีชีวิตรูปแบบหนึ่ง¹⁴

ดังนั้นทราบเท่าที่เรายังมีสติสัมปชัญญะ ซึ่งเราเองก็ไม่อาจ
แน่ใจได้ว่ามีจริง เพราะจนถึงตอนนี้เราก้ยังไม่ทราบชัด
ว่ามันคืออะไร เราก้เชื่อว่า
สิ่งอื่นอีกมากมายมีสติสัมปชัญญะเช่นกัน
อาจมีสิ่งที่ยธิบายได้ด้วยคำว่า
มีสติสัมปชัญญะบางส่วน ซึ่งก็ต้องมาติดต่อกันว่า
เจ้าสิ่งนั้นจะเป็นอะไรกัน¹⁵

เมื่อพร้อมจะลงน้ำ คุณ
จะสูดลมหายใจเหือกสุดท้าย และส่งสัญญาณ
บอกคนดึงเชือกว่า 'หย่อนฉันทลงไป'

13 บทสนทนากับจันทรา วิกฤตสิงห์ นักชีวดาราศาสตร์ วันที่ 7 พฤษภาคม
พ.ศ. 2564

14 ดัดแปลงจากบทสนทนากับเจมส์ บริดเดล

15 ดัดแปลงจากบทสนทนากับอาเมีย ศรีนิวัสันต์ นักปรัชญา วันที่ 18
กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ได้แล้ว' ฉันพร้อมแล้ว ได้เวลาแล้ว
น้ำสร้างความตึงเครียดได้ดียิ่ง
เราชอบ... เล่นกับความกลัว
ทั้งความกลัวของคนดู ความกลัวของเราเอง¹⁶

[9. ศรีธา]

บทเพลงแห่งการทะเลาะกัน

ละอองฝุ่นอวกาศ
รังสุมหาสมุทรอย่างเงิบงัน
หมอกไวรัสซ่าแรกเข้าสู่เหล่าสัตว์กายนี้ม
ดวงอาทิตย์น้อยๆ วายตรงสู่ลูกโลก

ต่างสายพันธุ์ต่างส่งสัญญาณ
ก่อเกิดวิวัฒนาการก้าวกระโดด
สอบทวนเอนไซม์
เพิ่มความเที่ยงตรงของสำเนาไวรัส
แขนขาถูกกลืนกิน
การกลายพันธุ์ทะเลาะกัน
ซากศพลอยสู่ผิวน้ำ
ปรากฏขึ้นบนดินทราย

พิธีกรรมแห่งร่างกาย: ผุดขึ้น

[10. เราเชื่อ]

บทเพลงแห่งเหตุการณ์
ฉันจะคงอำนาจเหนือความมั่นคงของฉันได้อย่างไร
หลังเหตุ

¹⁶ ดัดแปลงจากบทสนทนากับเดฟ โดมอนต์

ฉันจะคงอำนาจเหนือความมั่นคงของฉันได้อย่างไร
หลังเหตุ
ฉันจะคงอำนาจเหนือความมั่นคงของฉันได้อย่างไร
หลังเหตุ
ฉันจะคงอำนาจเหนือความมั่นคงของฉันได้อย่างไร
หลังเหตุ¹

[11. เพลงสรรเสริญ]

ทะเลสาบแห่งความสุข (19.0° N, 5.0° E, 90)
ทะเลสาบแห่งความบีบ (16.2° N, 12.6° E, 113)
ทะเลสาบแห่งฤดูหนาว (15.0° N, 14.0° E, 50)
ทะเลสาบแห่งความอ่อนนุ่ม (14.0° N, 12.0° E, 80)
ทะเลสาบแห่งความหรรษา (19.0° N 176.0° E, 50)
ทะเลสาบแห่งความตาย (45.0° N, 27.2° E, 151)
ทะเลสาบแห่งความหลงลืม (21.0° S, 168.0° W, 50)
ทะเลสาบแห่งความเกลียดชัง (19.0° N, 7.0° E, 70)
ทะเลสาบแห่งความอุตสาหกรรม (8.0° N, 62.0° E, 70)
ทะเลสาบแห่งความสันโดษ (27.8° S, 104.3° E, 139)
ทะเลสาบแห่งความฝัน (38.0° N, 29.2° E, 384)
ทะเลสาบแห่งความหวัง (43.0° N, 65.0° E, 80)
ทะเลสาบแห่งกาลเวลา (45.9° N, 58.4° E, 117)
ทะเลสาบแห่งความกลัว (38.8° S, 27.3° W, 117)
ทะเลสาบแห่งฤดูใบไม้ผลิ (16.5° S, 86.1° W)
ทะเลสาบแห่งฤดูร้อน (15.0° S, 69.0° W, 90)
ทะเลสาบแห่งฤดูใบไม้ร่วง (9.9° S, 83.9° W, 183)
ทะเลสาบแห่งความตึงาม (23.2° N, 43.7° E, 92)
ทะเลสาบแห่งความเศร้า (17.1° N, 9.0° E, 110)
ทะเลสาบแห่งความเป็นเลิศ (35.4° S, 44.0° W, 184)

¹⁷ ดักลาส รัชคอฟฟ์, 'Survival of the Richest' ตีพิมพ์ที่ Medium.com วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2561

[12. ร่างกาย]

ร่างกายนั้นละเมิดทั้งเส้นแบ่งและ
ขอบเขต เพราะมันไม่ใช่ทั้งของแข็งและของเหลว
เส้นแบ่งระหว่างร่างกายและโลกภายนอกนั้น
พิลึกพิลั่น เพราะมันปกคลุมด้วยเยื่อเมือก...¹⁸
ส่งสัญญาณที่ไร้ความหมาย ถ้อยคำที่ไม่นำไปสู่
ความเข้าใจ อยู่ในภาษาส่วนตัวของมันเองแต่ผู้เดียว¹⁹

ในสภาพอันดั้งเดิมที่สุดนั้น แต่ละชิ้นส่วน
ของบุคลิกภาพต่างไร้ซึ่งพันธะผูกพันระหว่างกัน
จึงต้องถูกยึดโยงเข้าด้วยกันโดยผิวหนัง
ซึ่งทำหน้าที่เป็นขอบเขต โดยแต่ละส่วนทำได้เพียง
รับรู้ประสบการณ์ พรหมแดน² ต่อกันแย่งชิงกัน
ล้วนเป็นเพียงเส้นสมมติ เมื่อมองจากห้วงอวกาศ
พวกเรามีความเหมือนมากกว่าความต่าง
อย่างแน่นอน²¹

กัดเล็บ
เคี้ยวผม
เกาผิว
คิดย้ำไม่หยุด
เนื้ออ่อนในริมฝีปาก
เนื้ออ่อนในกระพุ้งแก้ม
ก้อนขนในคอ

¹⁸ ดัดแปลงจากบทสนทนากับอามีเลีย ศรีนิวสันต์
¹⁹ โดยลุดวิก วิทท์เกนสไตน์ ซึ่งอามีเลีย ศรีนิวสันต์ อ้างถึงใน
'The Sucker, the Sucker!'

²⁰ จาก 'The experience of the skin in early object relations' โดย
เอสเธอร์ บริก, วารสาร *The International Journal of Psycho-Analysis*;
ลอนดอน, เล่ม 49, วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2511, หน้า 484.

²¹ จากวิดีโอโฆษณาเวอริจิน แกนัล็กติก โดยริชาร์ด แบนรอนสัน

บทเพลงแห่งสีสัน เต้นรำกับความตาย
ดอกไม้โอเล็ดเหลืองรุ้งสะท้อนเงาสีชมพูเมทัลลิก
ดอกแสงจันทร์แก้วปริซึมแต่งแต้มด้วยลวดลายเงิน
และทองแดง รายล้อมห้อยมุกกล้วยไม้สีดำด้าน
ไฟฟืนสปอตสีดำและม่วงสาดกระจาย
บนฉากที่ฉาบระบายด้วยสีขาวจำ
รวมเป็นสีเหลืองระเรื่อของผิวโลก

แปรเปลี่ยนเป็น

ละอองทองกระจายเกลื่อนบนพื้นผิวขาวกระจ่าง
กลบทับห้อยมุกสีชมพูกุหลาบสดเลื่อนราง
ลำแสงเลเซอร์จากดาราจักรดาวกระจาย
แฉ่งเหลืองสีเหลืองสด ริวลายสีเงิน
ห้อยมุกสีน้ำเงินเขียวเมทัลลิก (เอนดอร์ฟิน)

พัวพันกับ

ฟิลต์สีแดงเข้มเรืองแสง ไฟหมุนสาดแสง
สีแดงดำตามเสียงเพลง รายล้อมด้วยเส้นสายสีม่วง
แกมน้ำเงินที่หลุดจากไล้ในนุ้มนิมสีขาวเจดจ้า
ซัดเตอร์ปิดโล่ ม่านตาขยับตึงใบพัด แต่งแต้มด้วย
สีเหลืองโปร่งแสงและแดงดำหลากเฉด

(โดปามีน ออกซิโทซิน เซโรโทนิน
นอร์อะดรีนาลีน)

ฝั่งตัว

เมฆสีเหลืองอ่อนขอบละมุนราวภาพฝันเจือสีเนื้อ
ไฟสปอตไลท์ทรงกลมสาดแสงพุ่ง
วงแหวนสีน้ำตาลเหลืองล้อมรอบห้อยมุกสีชมพูอ่อน
และแฉ่งสีน้ำเงินเขียวขุ่น แต้มด้วยสีแดงเป็นจุดๆ
(นอร์เอพิเนฟริน อะซีทิลโคลีน)

กลืนกินตน

ผิวหน้าสีเทาอมฟ้าแต้มด้วยพิกเซลสีซีเปีย
แถบสีชมพูอมส้มขลิบด้วยวงแหวนบางๆ สีม่วง
ทาบทับด้วยแสงไฟสปอตไลท์เจดจ้า
สีขาวยาวจ้อย หมอกแดง (คอร์ติซอล เทลโทสเทโรน)

รายล้อม

ไฟสโตรบสีขาวสาดลงบนป็นสีแดงดำ
ละลายรวมกับแฉ่งกว้างสีเหลือง หมอกเคลือบผ่าน
ลำแสงแคบ ไฟฟืนสปอตสีแดงเรียงระบำ
ไปบนพื้นผิว มุงหน้าไปยังแฉ่งสีขาวมุก
ขลิบด้วยแต้มสีน้ำเงินเขียว (กระแสไฟฟ้าระเบิดวาบ
เลือดไหลขึ้นศีรษะ)

[13. ของขวัญ]

ลำดับถัดไป ปลดปล่อยจากแม่²
สีสันนอกหน้าต่างแปรเปลี่ยน
จากฟ้าเป็นครามตามด้วยดำสนิท

สหายนักเดินทางเอ๋ย ในการเดินทางที่เกิดขึ้นเพียง
ครั้งเดียวในชีวิตนี้
คุณจะเดินทางผ่านเส้นแบ่งทั้งหลาย

ข้ามผ่านความรู้สึกเป็นเอกเทศ
ออกไปนอกร่างกายตน สัมผัสสภาวะไร้น้ำหนัก
ความหวัง ความฝัน เหล็กกล้า เครื่องยนต์
5,4,3,2,1 เดินเครื่อง

หากเรายังคงแพร่พันธุ์ต่อไป ก็มีแต่ต้องมุ่งสู่ฟ้า
ขึ้นยานดราคอนเพื่อหลบหนีการสูญพันธุ์
ที่มีอาจหลีกเลี่ยง

ฟอลคอนเฮวีจะพาเราพ้นจากมหันตภัยสิ้นโลก
บางประการ²

ลอยละล่องไปสู่มหาอวกาศในวันที่ดีที่สุด ไร้ฝน
ไร้แผ่นดินไหว²

บนดาวอังคาร เราจะขุดทะเลแห่งทางแก้ไข

22 วัสดุโฆฆณาเวอร์จิน แกแล็คติก โดยริชาร์ด แบนสัน

23 ดัดแปลงจากเอกสารโฆฆณาสปอซอติกซ์

24 จากบทนำเสนอโครงการบลู ออร์จิน โดยเจฟฟ์ เบโซส

เป็นโอเอซิสท่ามกลางอนันตกาล²
ฉันท้าสู้ไฟรเถื่อนและปรายลงเป็นสายฝน²

[14. บทนำ]

หัวใจเต้นรัว
หายใจรัวเร็ว
ผิวซีดเผือด
ผิวแดงเรื่อ
รุ่ม่านตาขยาย
มือเย็นเฉียบ
สิ้นระริก

คุณเดินร่าอยู่ในห้องของคุณ ไร้ซึ่ง
กระเจงกา และคุณก็ไม่เคยเห็นตัวเองเดินร่ามาก่อน
คุณจึงไม่มีภาพแทนของการเดินร่า
ทว่าคุณเองก็เดินร่าอยู่ จึงอาจเรียกได้ว่า
การเดินร่านั้นสื่อความ แต่ไม่ได้แทนความใด
ไม่ใช่เพียงเพราะการเดินร่าส่วนใหญ่ไม่ใช่ภาพแทน
ในแง่ที่ว่ามันไม่ได้อ้างอิงรูปลักษณะใดชัดเจน
แต่มันไม่ใช่ภาพแทนในแง่ที่ว่า
คุณไม่จำเป็นต้องจินตนาการถึง
ความเป็นอื่นขึ้นมา...คุณไม่ต้องรู้สึก
ถึงความมีตัวตน ไม่ต้องมีภาพแทนตัวเอง
เพื่อจะกระทำสิ่งที่สื่อความได้นี้²
ใต้ผิวกายของคุณมีเซลล์ที่เปลี่ยนสีได้
อยู่บนพันๆ ซึ่งรวมตัวกันเป็นระบบ
ที่ทำให้คุณเปลี่ยนสีไปตามกาลและอวกาศ

25 รวบรวมจากเอกสารโฆฆณา สปอซอติกซ์ บลู ออร์จิน และ
เวอร์จิน แกแล็คติก กันยายน พ.ศ. 2564

26 ลินดา ลีห์ กล่าวไว้ใน *Spaceship Earth* กำกับโดยแมตต์ วูล์ฟ
พ.ศ. 2563

27 ดัดแปลงจากบทสนทนาที่อามีเรีย ศรีนิวันต์

ให้คุณเป็นหน้าจอนับซ่อนหลากสี
ถึงกระนั้น คุณกลับเชื่อว่า
ตนเองตาบอดสี
คุณเดินร่าอยู่กลางปาร์ตี้ โชกเหงื่อ
ไปพร้อมกันกับคนอื่นหลายพันในห้องอับแสง
จังหวะแผดก้องบันดอลให้ร่างคุณขยับไหวไปพร้อมผู้อื่น
คุณรู้ว่าพวกเขาอยู่ที่นั่น
แต่ไม่อาจมองเห็น ปราศจากความหมาย
ปราศจากรูปร่าง

[15. การไม่หลงลืม]

เรามองลงไปเห็นเมฆสีชมพูปั่นป่วน
อยู่เหนือพื้นดินและกลางอากาศ
ราวกับหิมะปุยแรกของพายุหิมะที่ปรากฏขึ้น
อย่างไม่มีปี่มีขลุ่ย และเรารู้ว่าฝุ่นกำลังมา
มาจากเบื้องบน พลันฟ้าก็มืดลง และเราก็อยู่ท่ามกลาง
ลมพายุ ม่านฝนหนาหนักจนเหมือนว่า
เรากำลังบินฝ่าน้ำตก แต่แล้วเราก็หลุดออกมา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า สิ่งเดียวที่ประจักษ์ต่อตา
คือสิ่งซึ่งกว้างเท่าพื้นโลก ยิ่งใหญ่ ตั้งตระหง่าน และชาว
เกินจะเชื่อ ได้แสงแห่งดวงอาทิตย์²

บทเพลงแห่งการแยกจาก (แรงขับเคลื่อนของ
หมู่ดาวแห่งโชคชะตา)²⁹

(เรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้น)

ชุดยางปกคลุมหัวเรือร่า
ตั้งใจจะปิดสัมผัสรับรู้ให้เกือบหมด

28 ตัดแปลงจากฉากเสียชีวิตใน 'The Snows of Kilimanjaro' โดยเออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ รวมเล่มใน *The Snows of Kilimanjaro, and Other Stories*, นวนิยาย: ชาร์ลส สตรีปเนอร์ส, 2513.

29 ได้รับแรงบันดาลใจจากงานเขียนของเอสเตล่า เวลตอน และ อาร์ ดี แลงส์

ไม่แน่ใจว่าจะรอดชีวิตไปได้หรือไม่
แต่เราก็มาร
เดินร่ากับจุดจบ
ดวงตารออยู่ในสมอของเรา
กาลและอากาศเป็นจริงเสียยิ่งกว่าจริง
ก้าวไปบนเครื่องหมุนเหวี่ยงหลายแกน
เพื่อหลีกเลี่ยงหิมะดำ
(ผู้เป็นอื่นคนแรกกุ่มอำนาจอยู่
จงพลิกสถานการณ์นี้เสีย)
เมฆอันเหลือทน ผ่านมาแล้วผ่านไป
ไม่อาจหยุดมุดศีรษะลงไปข้างใต้
ซ้ำแล้ว
ซ้ำเล่า
ซ้ำอีก
น้ำแสบลวก
ทั้งแปลกแยกแยะและคุ้นเคยอย่างประหลาด
เรายังมีชัยเหนือความรู้สึกสูญเสีย
ในยามที่ดาวฤกษ์ดวงยักษ์เข้าชั้นตรีทูต
ตัดขาดจากโลกรอบตัว
เราไม่รับรู้ความเจ็บปวดทางกายใดๆ
หยุดเวลาโดยการทวนซ้ำปัจจุบันขณะ
อันไร้ซึ่งกาลเวลา

ลอยอยู่ด้านบน ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า ซ้ำอีก
จำไม่ได้ว่าเรามาอยู่ที่นี้ได้อย่างไร

ทุกสิ่งดูสลัวราง
ฉันทกลับเป็นฝุ่นอวกาศอีกครั้ง
ไม่เหลือเส้นแบ่งและขอบเขต

ตัวฉันเลื่อนหาย!³⁰

[16. การปลุกเสก]

บทเพลงแห่งการจذب

ความหวัง ความฝัน เหล็กกล้า เครื่องยนต์ 5,4,3,2,1
เดินเครื่อง
ความหวัง ความฝัน เหล็กกล้า เครื่องยนต์ 5,4,3,2,1
เดินเครื่อง
ความหวัง ความฝัน เหล็กกล้า เครื่องยนต์ 5,4,3,2,1
เดินเครื่อง
ความหวัง ความฝัน เหล็กกล้า เครื่องยนต์ 5,4,3,2,1
เดินเครื่อง

สุดท้ายแล้วการเดินร่าก็แทบเป็นไป
โดยอัตโนมัติ ไม่ต่างกับยามสุดลมหายใจ
การเคลื่อนไหวกลายเป็นธรรมชาติอันคุ้นชิน
พวกเราเหล่ามารดาทั้งหลายเกาะอยู่กับลาวา
จากภูเขาไฟใต้ทะเลที่แข็งตัว
เคลื่อนไหวเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า
การคิดและการกระทำหลอมรวมเป็นหนึ่ง

พิธีกรรมแห่งร่างกาย: ร่วงหล่น

[17. บทภาวนา]

เชือก มือ กระเป๋ ผ่าพลาสติกยึด น้ำ
เชือก มือ กระเป๋ ผ่าพลาสติกยึด น้ำ
เชือก มือ กระเป๋ ผ่าพลาสติกยึด น้ำ

30 แปลจากข้อความใน *Tako to ama (The Dream of the Fisherman's Wife)* ของ โสกุไซ พ.ศ. 2357

เชือก มือ กระเป๋า แผ่นพลาสติกยึด น้ำ

ตุ้ม ตุ้ม
ตั้ง ตั้ง
ตบ ตบ
หวือ
ปัง ปัง

[18. คำรับรอง]

เรามองว่าการรักใคร่คนหนึ่งอย่างแท้จริง คือการตระหนักว่าพวกเขาเป็นตัวตนที่ต่างจากเราโดยสิ้นเชิง คือการไม่ได้มองว่าพวกเขาเป็น... แต่อีกสิ่งหนึ่งแต่่มองว่าพวกเขาเป็นตัวของพวกเขาเองเป็นศูนย์กลางของโลก ศูนย์กลางของสติสัมปชัญญะ แต่ทันทีที่คุณตระหนักว่าสิ่งอื่นคือศูนย์กลางของสติสัมปชัญญะ มันก็เกินจะทนไหว (ความรักของฉันลอยไปในทะเล ถูกกลืนกิน อยู่ที่ไหนสักแห่ง)³¹

[19. บิดาของเรา]

ไปยังสถานที่ซึ่งคล้ายกับเสียงหึ่งๆ ที่เพิ่งเริ่มขึ้น เหมือนเสียงไวท์นอยซ์... เป็นแค่เสียงซ่าๆ แต่นึกภาพสิ่งที่ตามมาสิ ดิ่งลึกลงไปเรื่อยๆ แล้วเปลี่ยนผ่านสู่ความมืด ไม่ใช่ความมืดเวลาปิดไฟ แต่เป็นความมืดที่ไม่มีสิ่งใด ยังมีหัวเวลาตี

เราต้องเปลี่ยนจากความไม่มี ไปเป็นมีอยู่หรือเปล่าละ แล้วมันเกิดขึ้นได้ยังไงกัน มันคืออะไรกันแต่นั้นก็คล้ายกับปาฏิหาริย์

31 ตัดแปลงจากบทสนทนากับอาเมีย ศรีนิวาสันต์

อย่างหนึ่งแล้ว³

[20. การจำลองเหตุการณ์ซ้ำ]

บทเพลงแห่งการกลืนกินตน (เกิดใหม่)

ผู้อื่นคือภาพแทนของความเป็นคุณ
คุณอยากให้พวกเขาโจมตีร่างกายของคุณ
ในหลายรูปแบบ
คุณยอมให้รัดคอแต่โดยดี
และทำร้ายพวกเขาามนั่งฝืนหวาน ยามหลับฝัน
และในจินตนาการ³
(เมื่ออะตอมร้อนขึ้น มันจะเริ่ม
สั้นไหว
อากาศอุ่นขึ้น เรือนยอดแห้งผาก
กลืนกินทุกสิ่งด้วยเปลวไฟ)
ขยายพันธุ์ด้วยสัญชาตญาณไฟหาความตาย
วงจรเริ่มขึ้นอีกครั้ง

กลืนกินตัวเองเพื่อปกป้องตนจากคุณที่เข้ามาใกล้
พันธนาการกับร่างนี้ไปชั่วนิรันดร์เพื่อกีดกันผู้เป็นอื่น
ทั้งหลายออกไป

(พลังรู้สึกไร้น้ำหนัก
ล่องลอยอย่างอบอุ่นไร้แรงเสียดทาน
โอบอุ้มด้วยรังไหมล่องหน
กล้ามเนื้อทั้งหลายคลายตัว
ตัดขาดจากพื้นโลก
ว่ายไปในสภาวะที่เลื่อนลอย
คล้ายความฝัน)

32 เพิ่งอ้าง

33 ตัดแปลงจากบทสนทนากับเอสเตล่า เวลตอน วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ปั้นแต่งภาพเหมือนตนให้เป็นผู้ลวงลับ
การถือกำเนิดใหม่อย่างยิ่งใหญ่บนพลอร์เด็นรำ
ฉันทันรนเหมือนคนบ้าอยู่หน้ากระจกเงา
แล้วทรุดลงไปกองกับพื้นอย่างโล่งอก³

เสียงที่สอง:

หายใจเข้าโดยใช้ทรงอกท่อนบน
หายใจออก
ไล่ความกดทับออกไป
หายใจออก
ไล่ความหลงลืมออกไป
กลับมาสว่างขึ้น
กลับมาสดใส
กลับมาวาววาม
จากบรรยากาศสู่ของเหลว³

[21. บิดฉาก]

เรื่องก็คือมนุษย์ชาติเดินผิดทางตั้งแต่แรกเริ่ม
เมื่อพูดกับผู้ชม ทั้งที่เราควรหวนคืน
สู่ต้นกำเนิดอีกครั้งต่างหาก สมัยที่มนุษย์เรา
แสดงออกด้วยกัน แต่ไม่ใช่เพื่อกันและกัน
การตาสว่างของตัวตนในกลุ่ม³
และความรู้สึกว่าคุณคนต่างทำสิ่งเดียวกัน
การตาสว่างของตัวตนในกลุ่ม
และความรู้สึกว่าคุณคนต่างทำสิ่งเดียวกัน
การตาสว่างของตัวตนในกลุ่ม

34 ตัดต่อและดัดแปลงจากงานเขียนของเอสเตล่า เวลตอน อาร์ ดี แลงก์ และลิซ่า ดาวนิง

35 ตัดแปลงจากบทพูดในเวิร์กช็อปการหายใจเพื่อเกิดใหม่ของเอลิซาเบธ เฟอร์ นักจิตบำบัด

36 บทสนทนากับอาเมีย ศรีนิวาสันต์ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

และความรู้สึกที่ทุกคนต่างทำสิ่งเดียวกัน
แสดงศิลปะการหลบหนีต่อหน้าผู้ชมที่มีอยู่คนเดียว
มีผู้ช่วยยืนถือชวาน
พร้อมพาดกระจกทุกเมื่อ
มองลงไป ไร้ฝักฝ้าย ไร้เส้นแบ่ง
ไร้ขอบเขต³

บทเพลงแห่งผิวหน้า

ผิวทั้งหมดตกแต่งด้วยวัสดุ
คล้ายกระจกเงา
ซึ่งสะท้อนสภาพแวดล้อมได้รอบด้าน
เปลี่ยนสีและรูปลักษณะไม่หยุดนิ่ง
ขณะเดินทางจากทะเลสู่ฟากฟ้าและอวกาศ³
ฟองน้ำสีชมพูบานุ่มมีรูพรุน
นวลเนียน เปล่งแสง และยึดหยุ่นยิ่ง
หยาบแสงยูวี
สีแดง
ปลาดาวซ่อนอยู่ในหมูร์ยามค์
ที่ปลิวไหวตามแรงลม
ทรายแป้งสีขาว
แสงไฟนีออนกระเจิงขึ้นจากพื้นน้ำ
เส้นทรายสีชมพูล้อมรอบปล่องภูเขาไฟแดงดุจทับทิม
ทะเลสาบสีเงินสะท้อนเงาจันทร์ใหญ่เท่าผืนฟ้า

รังสีคอสมิกซึ่งไม่น่าเกิดขึ้นได้พุ่งม
จากใต้ผืนน้ำแข็ง
โลกถูกปกคลุมด้วยเพชร
ตลิ่งถูกปกคลุมด้วยไข่มุก

37 ดัดแปลงจากบทสนทนากับเดฟ โดมอนต์ วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2564
38 ดัดแปลงจากเอกสารโฆษณาของเวอร์จิน แกแล็คติก

ปืนปายูเขากระจกเงา
เราเห็นดวงดาราแห่งแดนสว่างร่วงลงสู่พื้นพิภพ
และผืนฟ้าก็หดหายคล้ายแผ่นหนังสือ
ที่ถูกม้วนเก็บ³

[22. อำนาจพร]

กำจัดความคิดอิงเหตุผลทั้งหลายเสีย⁴
โอบรับความเป็นไปได้อันไร้ขอบเขตของชีวิต⁴

[23. เพลงสรรเสริญ]

ทุ่งพรุแห่งโรครบาด (32.0° S, 28.2° W, 286)
ทุ่งพรุแห่งการเนาสลาย (26.5° N, 0.4° E, 161)
ทุ่งพรุแห่งการหลับไหล (14.1° N, 45.0° E, 143)
อ่าวเดือดพล่าน (10.9° N, 8.8° W, 290)
อ่าวแห่งความรัก (18.1° N, 39.1° E, 130)
อ่าวแห่งความหยาบกระด้าง (3.8° S, 27.4° E, 206)
อ่าวแห่งความสามัคคี (10.8° N, 43.2° E, 142)
อ่าวแห่งความไวเนื้อเชื้อใจ (18.0° N, 2.0° E, 70)
อ่าวแห่งเกียรติยศ (11.7° N, 18.1° E, 109)
อ่าวแห่งสายรุ้ง (44.1° N, 31.5° W, 236)
อ่าวลูนิก (31.8° N, 1.4° W, 126)
อ่าวแห่งศูนย์กลาง (2.4° N, 1.7° E, 335)
อ่าวแห่งหยดน้ำ (54.0° N, 56.6° W, 202)
อ่าวแห่งความสำเร็จ (0.9° N, 59.0° E)

39 วิวรณ์ 6:14

40 จาก 'The Naked Lunch' โดยวิลเลียม เบอร์โรว์ ปาร์ริส: โอลิมเปีย เพรส, 2502.

41 จาก 'The Sucker, the sucker' โดยอาเมีย ครีนิวสันต์